

616.02

Խ-28

№ 4 «ԹԱԶՄԻԿ»-ի գրալիրան № 4

Մ

2312

ԲԺ. Վ. ԽԱԶՄԵԱՆՑ

15 4.

ՅԱՅ ԶԻՆԻՈՐԻՆ

Ի՞նչ է ՎԱՐԱԿԻՉ ՀԻԱՆԴԱԹԻՒՆԸ
~~ՏԵ~~.

616.02

Խ-28

Պ Ի Ֆ Լ Ի Ս

Տպարան «ԱՇԽԱՏԱԽՈՐ» Գոլով. 39.

1913

աաշանում է այդ ճիծուն, լինում է խո-
զի մսի մէջ, և երբ որ մենք խոզի մի-
ոը լաւ չենք եփում և ուտում ենք,
այդ սաղմերը (փոքրիկ քափանակներ)
մսի հետ ընկնում են մեր աղիքների
մէջ, այնտեղ մեծանում են, ահազին
ճիճու գառնում և հիւանդացնում մար-
զուն. հիւանդը սկսում է նւազեր
թուրանալ գունատել, սիրոը խառ-
նում է, զլուխը պայուս է գալիս. Այս
բոլորը նկատենով մարդ կամայ-ակա-
մայ սկսում է մտածել, թէ Բնչ է պա-
տահել իրան հետ, բայց երբ որ նա
դուրս գնալուց նկատում է, որ իր ա-
ղիքներից ճիճուի կտորներ են վեր
ընկնում, նա միայն այն ժամանակ՝ է
հասկանում, որ իր աղիքների մէջ մնա-
ստկաբ բան է ընկել, որից և ճիճու է
զգուցել: Ահա այսպիսի դէպքերում
մենք ասում ենք, որ մարզը ճիճուով
վարակւել է և ուրեմն հիւանդութեան
պատճառը:

Նոյնպէս զոտք զփտէք, որ մարզս
պատահում է, որ հիւանդանում է
ճիճուով օրինակ մենակեաց ճիճուով
—քափանակով—(սոլիտէրով): Պէտք է
ասեմ, որ քափանակի բաղմը, որից ա-

2221-57

2002

2010

մինէք, որ առողջ մարդը յանկարծ տարութիւն է տալիս, թուլանում, ախորժակը կորցնում և ընկնում է անկողնի մէջ, երբ որ բժիշկը գալիս է տեսնում, ասում է, որ հիւանդը վարակւած է խօլերայով կամ տիֆով։ Հիմա հարց է բարձրանում, թէ ինչպէս է որ առողջ մարդը յանկարծ հիւանդանում է խօլերայով կամ տիֆով։

Ինչպէս որ մարդը փոքր ճիճուի սաղմից վարակւում է քսիֆանակով, այնպէս էլ տիֆով կամ խօլերայով մարդս վարակւում է, երբ որ մարդու մարմնի մէջ են ընկնում այդ հիւանդութիւնների սաղմերը. բայց որովհետեւ տիֆի կամ խոլերի սաղմերը շատ մանր են և մարդ սովորական աչքով չի կարող տեսնել, այդ պատճառով էլ շատ երկար ժամանակ նոյն խոկ քժիշկները չէին իմանում այդ վարակիչ հիւանդութիւնների պատճառը։

Այս սարսափելի մանր վնասակար սաղմերը իսկապէս ոչ թէ կինդանի-

ներ են, ինչպէս ճիճուն, այլ՝ սրանք բոյսի նման մի բան են, և կոչում են մանրէներ կամ բակտերիաներ (բացիլ-ներ)։

Այս բակտերիաներն այնքան մանր են, որ մի կաթիլ ջրի մէջ մի քանի միլիոն կը տեղաւորւեն։

Եթէ մենք սովորական 3—4 անգամ մեծացնող ապակիով այս մանրէներին նայենք, մենք դարձեալ նրանց չենք տեսնիլ. նրանց տեսնելու համար զիտականները մի գործիք են հնարել, որ կոչում է խոշորացոյց կամ միկրոսկոպ։ Այս գործիքը մետաղեայ, խողովակի նման մի բան է, որի մէջ զըրւած են լինում մի քանի մեծացնող ապակիներ և զրանց շնորհիւ փոքրիկ բակտերիային կարելի է մեծացնել հազար անգամ, և այն ժամանակ միայն բակտերիան մենք տեսնում ենք։

Քանի որ այս բակտէրիաների շնորհիւ մարդիկ հիւանդանում են և շատ անգամ մեռնում, այդ պատճառով էլ

անհրաժեշտ է, որ ամեն մի մարդ լու
հասկանայ, թէ ինչ է բակտերիան,
մարդս պէտք է իրա այդ փոքրիկ
թշնամուն լաւ ճանաչի, որ կարողա-
նայ նրանից խոյս տայ, որ նրանով
չպարագւի և չհիւանդանայ:

Բակտերիաները ձեռվ բոլորովին ի-
րար նման չեն, այսպիսի բակտերիա-
ներ կան, որ կլոր են, այնպիսիները
կան, որ ստորակէտի նման են, կան
որ աւելի երկարաւուն են, կան և
այնպիսիները, որ պտուտակի (վինտի)
ձև ունեն և այլն:

Նայած թէ մեր մարմնի մէջ ինչ
տեսակի բակտերիա է ընկնում, մենք
ըստ այնմ էլ հիւանդանում ենք որոյ
տեսակի հիւանդութեամբ:

Բակտերիաները շատ արագու-
թեամբ բազմանում են, օրինակի հա-
մար, մի բակտերիան ամենաշատը 20
բովկում բաժանում է երկու նոր
բակտերիայի. կրկին 20 բովկից յետոյ,
այդ նոր երկուսը բաժանում են և

դառնում են 4 հատ, յետոյ 8, 16, 32,
64 և այլն, այնպէս որ 5 ժամւայ
ընթացքում, մի բակտերիայից ստաց-
ւում է 32,448 հատ, իսկ 10 ժամում
մօտ մի միլիոն: Այնպէս որ, եթէ մեր
մարմնի մէջ երեկոցեան դէմ մի փա-
սակար բակտերիա ընկնի, նա մինչև
առաւոտը կը բազմանայ և մի քանի
միլիոնի կը հասնի:

Ի հարկէ այդ բազմաթիւ բակտերիա-
ները պէտք է կերակրւն և իրօք նը-
րանք մնանդ են առնում մեր արիւ-
նից և իրենցից էլ թոյն են արձակում,
այնպէս որ մարդս շուտով այդ թոյնե-
րի ազդեցութիւնից հիւանդանում է:

Այս վնասակար բակտերիաները մեր
մարմնի մէջ կարող են ընկնել զանա-
զան ճանապարհներով: Երբեմն բակ-
տերիաները մի հիւանդ սարդուց ընկ-
նում են մի ուրիշ առողջ մարդու մէջ,
երբ նոքա միասին միենոյն ափսէից
կերակրուր են ուտում և կամ նոյն ու-

Խօթից ջուր են խմում: Երբեմն վարակումը պատահում է, երբ հիւանդարդը առողջի հետ համրուրում է. Երբեմն էլ այդ փոքրիկ բակտերիաները մեր թոքերի մէջն են ընկնում փոշու հետ միասին:

Հատ յաճախ բակտերիաները մեր արեան մէջն են ընկնում կաշչի միջոցով, եթէ մարդուս կաշին որևէ պատճառվ ֆսաւած՝ պատուած է լինում, կամ զանակով կտրւած: Այսպիսի դէպքերում պէտք է շատ զգոյշ լինել — կտրւած աեզր պէտք է մաքուր ջրով լսանալ և ըոլորովին մաքուր շորով փաթաթել, որ կեղտոտութիւններ չը-ընկնեն. շատ մնձ սխալ է, երբ մարդիկ ցեխ կամ այլ կեղտոտութիւններ են զնում վէրքի վրայ բժշկելու նպատակով. այդ կեղտոտութիւնները շատ հեշտութեամբ մարգուս արինը կարող են վարակել և զրա շնորհիւ մարգ կարող է մնոնել:

Ճիշտ է՝ մարդիկ շատ անգամ իրենց

ձեռքը կամ մի ուրիշ աեզր կտրում են և առանց մաքրութեան խիստ կերպով հետևելու, առողջանում են, բայց զողես ևս չի նշանակում, թէ միշտ այդպէս կը լինի. շատ անգամ էլ դժբախտուրար, այդ կեղտոտութիւններով զանազան ֆսանակար բակտերիաներ են ընկնում մեր արեան մէջ և առաջ են քերում մեր մարմնի ընդհանուր վարակումն. այն ժամանակ մարդս այլ ևս բժշկւել չի կարողանում, որի շնորհիւ էլ մեռնում է:

Վարակիչ բակտերիաների մի քանի տեսակն էլ մեր մարմնի մէջն են ընկնում միջատների՝ ողիմի, լոփի և բաղլինջի (կլոպի) շնորհիւ, օրինակի համար անդրադարձ (возвращеный тифъ—կрънинатъ ахъф), բծաւոր (сыпной тифъ тиффը տարածւում են այդ միջատների միջոցով: Երբ ոջիլը կծում է մի տիֆով հիւան, մարդու, ի հարկէ այդ ոջիլը ինքն էլ վարակում է և երբ որ

այդ վարակւած ոջիլը ընկնում է մի ուրիշ առողջ մարդու վրայ ու նրան կծում, այդ մամանակ նա վարակում է ոյդ առողջ մարդուն և հիւանդացնում է տիֆուի:

Ահա թէ ինչու պէտք է դոյշ մնել այդ միջամներից և մանաւանդ ոջիլից, այս պատճառով էլ անհրաժեշտ է, որ ամեն մի զինուր թէ պատերազմի գաշտում և թէ թիկունքում հետեւ իր մաքրութեան, սպատակեղէնին և աշխատի, որըան կարելի է, շուտոշուտ բացվի, շորերը լւանայ, տաք ջրի մէջ եփ տայ, որպէսզի ոջիլները բաւն չդնեն և չբաղմանան: Նոյնպէս մազերը պէտք է կարճ խուզել որպէսզի զլուխը մաքուր լինի և լուանան էլ հեշտ, ով որ այս բաներին լաւ հետեւէ, նա դժւար թէ հիւանդանայ:

Վարակիչ հիւանդութիւնների շարքին է պատկանում նոյնպէս խօլերան, որի հայրենիքը Հնդկաստանն է, որ-

տեղից էլ նա տարածւում է մեր կողմերը, և այդպիսով առաջ է բերուած խօլերայի համաճարակը—էպիդէմիան:

Խօլերան, ինչպէս զիտէք, շատ խիստ վարակիչ հիւանդութիւն է, հիւանդացողներից շատերը մեռնում են: Այս պիսի մի խիստ վարակիչ հիւանդութիւն պատճառը դարձեալ մի շատ փոքր բակտէրիա է, որը պէտք է 1000 անգամ մեծացնենք, որ մի ստորակէտի չափ զանայ և մենք տեսնենք:

Այս փոքրիկ բակտէրիան բուն է զնում մեր աղիքների մէջ և մեզ հիւանդացնում խօլերայով: Խօլերայով հիւանդ մարդը երբ լրւծում է, նրա լուծի մէջ միլիոնաւոր բակտէրիաներ են լինում, և ահա առողջ մարդիկ այս բակտէրիաներից էլ վարակում են:

Այժմ տեսնենք թէ ինչպէս է լինում, որ յանկարծ մի որ և է երկրութ խօլերա է սկսւում:

Եղբ որ խօլերով վարակւած մարդը քաց տեղերում, մանաւանդ ջրերի, գետերի մօս լուծում է, այն ժամանակ լուծի մէջ եզած բակտէրիաները ջրի նոսանքով տարածւում են զանազան կողմեր, գնում են պէտի զանազան գիւղեր, քաղաքներ. և երբ որ այլտեղի մարդիկ, չիմանալով, այդ կեղտուտած վարակւած ջրից, առանց եփ տալու, խմում են, իրենք էլ են վարակւում և հիւանգանում. այս ձեռվ մի մարդը պատճառ է զառնում հազարաւոր ժարդկանց հիւանդանալուն:

Ահա թէ ինչու բժիշկները խորհուրդ են տալիս՝ խօլերայով հիւանդ մարդու լուծը դուրս չը թափել, այլ մի վոս փորել, այնտեղ ածել և վրան էլ կը լուծածք (կրածուր) ածեն, ուրովիետե կրածուրը սպանում, ոչնչացնում է խօլերայի բակտէրիաներին. այդ վոսը պէտք է հողով ծածկել.

Ահա թէ ինչու խօլերայի ժամանակ

ջուրը պէտք է եփ տալ և յետո, թէ մել, որպէսզի եթէ ջրի մէջ խօլերայի բակտէրիաներ լինեն, եփելուց ոչնչանան և մեզ չլաւանեն:

Հիմա էլ տեսնենք, թէ ինչպէս է, որ մարդը յանկարծ որովայնային (օրիունո՞ւ տիֆ) տիֆով հիւանդում է:

Որովայնային տիֆը միշտ մեղանում լինում է, քայց քիչ քանակութեամբ. երբեմն այս հիւանդութիւնը յանկարծ սկսում է տարածւել և միանգամից շատ մարդիկ վարակւում են. այս հիւանդութիւնն էլ խօլերայի համաճարակի՝ (էպիդէմիայի) նման շատ մարդիկ է կոտորում:

Որովայնային տիֆն էլ տարածւում է բակտէրիաների միջոցով. այս բակտէրիաներն էլ բազմանում են աղիքներում և մեծ քանակութեամբ դաշնում են հիւանդի լուծի մէջ. Երբ որ հիւանդի լուծից այս բակտէրիաները

ընկնում են ջրի մէջ և մարդիկ այդ
Ջրից հում-հում խմում են, այն ժա-
մանակ վարակւում են այս տիֆով.
այդ պատճառով էլ պէտք է զգոյշ
լինել հում ջրից: Ուրեմն որովայնային
տիֆով հիւանդի լուծն էլ պէտք է կրի
լուծածքով ախտահանել, այսինքն
բակաէրիաները ոչնչացնել, ինչպէս
այդ ասացի խօլերայի լուծի համար:

Ամեն մի դինոր պէտք է իմանայ,
որ մաքրութիւնը զլիաւոր բանն է
այս հիւանդութիւններով չվարակւելու
համար. հէնց այդ մաքրութեան շնոր-
հիւ է, որ գերմանական զօրքի մէջ
շատ քիչ հիւանդութիւն է լինում և
շատ քիչ մեռնող:

Բացի այս, մեր զինուբները պէտք
է նոյնպէս իմանան, որ խօլերայից և
որովայնային (բրիւնոյ) տիֆով չը-
վարակւելու համար շատ լաւ միջոց՝
գեղ կայ, որ եթէ այդ գեղից մարո-
գում կաշւի տակը ածենք, այսինքն

սրսկենք, այն ժամանակ մարդու կոմ
բոլորնին չի վարակւի և եթէ պա-
տահում է, որ վարակւում էլ է, այն
ժամանակ հիւանդութիւնը շատ թեթե
կերպով է անցնում և հիւանդը շուտ է
առողջանում:

Շատ անգամ զինուբները չեն հաս-
կանում այդ տեղերի նշանակութիւնն
ու արժէքը, վախչում են և թոյլ չեն
տալիս, որ բժիշկը կամ ֆեղշերը այդ
նախազգուշական զեղը սրսկի, ի հարկէ
այդպիսիները իրանք իրենց վնասում
են:

Նոյնպէս պէտք է իմանալ, որ երբ
որևէ մէկը վարակիչ հիւանդութիւնով
վարակվաւ է, այն ժամանակ պէտք է
նրա բոլոր հագուստները, սպիտակե-
ղինը լու ևի տալ ջրում, որ բոլոր
վարակիչ հիւանդութիւն առաջ բերող
բակտէրիաները վիշանան և հիւանդու-
թիւնն աւելի չտարածւի: Նոյնպէս
հիւանդի ընակարանը՝ սենեակը պէտք

է առք ջրով և ստպնով լւանալ և բը-
ժշկին կամ Փէլդերին իսկայն՝ իմաց
անել որ սենեակը դեղորայքով լւա-
նան, այսինքն ախտահանեն:

Պէտք է ի նկատի առնել, որ բոլոր
բակտէրիաները շատ վախում են լոյ-
սից, արելից և եթէ մեր սենեակների
մէջ շատ լոյս ընկնի, արև լինի և որ
գլխաւորն է մաքուր պահենք մեր
բնակարսնները, այդսկիսի տեղերում
բակտէրիաները չեն կարող բռն դը-
նել և մեզ հիւանդացնել:

«Ազգային գրադարան

NL0073384

610
—
107 - իմ

2013